

Ročník 1998

Zbierka zákonov

SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čiastka 96

Uverejnená 11. augusta 1998

OBSAH:

- 253. Zákon o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky
 - 254. Zákon o verejných prácach
 - 255. Zákon o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi
 - 256. Zákon o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov
 - 257. Vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej republiky o podmienkach získavania odbornej spôsobilosti na vykonávanie špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry
 - 258. Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o uzavretí Protokolu medzi Ministerstvom školstva Slovenskej republiky a Ministerstvom vzdelávania Ukrajiny o spolupráci a výmenách v oblasti vzdelávania na roky 1998 - 2000
 - 259. Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky o uzavretí Protokolu medzi Ministerstvom školstva Slovenskej republiky a Ministerstvom všeobecného a odborného vzdelávania Ruskej federácie o spolupráci a výmenách v oblasti vzdelávania na roky 1998 - 2000
 - 260. Oznámenie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky o uložení dodatkov ku kolektívnym zmluvám vyššieho stupňa
-

253

Z Á K O N

z 1. júla 1998

**o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky
a registri obyvateľov Slovenskej republiky**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

Predmet zákona

Tento zákon upravuje práva a povinnosti občanov Slovenskej republiky (ďalej len „občan“) pri hlásení ich pobytu, práva a povinnosti obcí pri vedení evidencie pobytu občanov, zriadenie registra obyvateľov Slovenskej republiky (ďalej len „register“), úlohy štátnych orgánov a obcí súvisiace s vedením registra a poskytovanie údajov z evidencie pobytu občanov a z registra.

§ 2

Pobyt

(1) Občan hlási v rozsahu ustanovenom týmto zákonom miesto, začiatok a skončenie svojho pobytu obci, v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice hlási tieto údaje mestskej časti a vo vojenskom obvode príslušnému úradu¹⁾ (ďalej len „ohlasovňa“).

(2) Pobytom na účely evidencie pobytu občanov sa rozumie trvalý pobyt a prechodný pobyt.

Trvalý pobyt

§ 3

(1) Trvalý pobyt je pobyt v mieste stáleho bydliska občana. Občan môže mať v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt a na jednom mieste.

(2) Trvalý pobyt je povinný hlásiť každý občan; pri tom hlási údaje uvedené v § 11 písm. a) až c), g) až i) a k). Pri hlásení môže občan uviesť aj svoju národnosť a akademický titul.

(3) Občan je povinný pri hlásení trvalého pobytu predložiť

a) občiansky preukaz, ak ho nemá, iný doklad pre-

ukazujúci jeho totožnosť a obsahujúci údaje uvedené v § 11 písm. a) až c) a u dieťaťa do 15 rokov rodný list,

b) doklad o oprávnení užívať byt alebo inú obytnú miestnosť alebo písomný súhlas vlastníka bytu alebo nájomcu bytu alebo inej obytnej miestnosti vo vzťahu k iným občanom, ktorých vo svojom byte alebo v inej obytnej miestnosti ubytoval, alebo písomný súhlas prevádzkovateľa ubytovacieho zariadenia vo vzťahu k občanom, ktorých vo svojom ubytovacom zariadení ubytoval.

(4) Ústavy sociálnej starostlivosti,²⁾ v ktorých sa poskytuje ústavná starostlivosť formou celoročného pobytu pre občanov s celoročným pobytom, detské domovy³⁾ pre občanov mladších ako 18 rokov, u ktorých súd nariadil ústavnú výchovu, a osobitné zariadenia na výkon pestúnskej starostlivosti⁴⁾ pre občanov mladších ako 18 rokov sú povinné dať písomný súhlas občanom, ktorí sú v nich umiestnení, na prihlásenie sa na trvalý pobyt v týchto zariadeniach, ak títo občania nemajú trvalý pobyt.

§ 4

(1) Za členov rodiny, prípadne za iných občanov žijúcich v domácnosti,⁵⁾ môže hlásiť trvalý pobyt jeden z členov tejto rodiny alebo osoba žijúca s nimi v domácnosti.

(2) Za občana mladšieho ako 15 rokov a za občana, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, je povinný hlásiť trvalý pobyt jeho zákonný zástupca, prípadne opatrovník.

(3) Za občana mladšieho ako 15 rokov, u ktorého súd nariadil ústavnú výchovu a ktorému sa poskytuje starostlivosť v detskom domove alebo v ústave sociálnej starostlivosti pre mládež, za občana mladšieho ako 15 rokov, ktorému sa poskytuje pestúnska starostlivosť v osobitnom zariadení na výkon pestúnskej starostlivosti, a za občana, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na

¹⁾ § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/1997 Z. z. o vojenských obvodoch a zákon, ktorým sa mení zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

²⁾ § 27 ods. 1 písm. a) a § 28 zákona Slovenskej národnej rady č. 543/1990 Zb. o štátnej správe sociálneho zabezpečenia v znení neskorších predpisov.

³⁾ § 27 ods. 1 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 543/1990 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. § 74a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z.

⁴⁾ § 27 ods. 2 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 543/1990 Zb. v znení neskorších predpisov. § 12 zákona č. 50/1973 Zb. o pestúnskej starostlivosti v znení zákona č. 118/1992 Zb.

⁵⁾ § 115 Občianskeho zákonníka.

právne úkony je obmedzená a ktorému sa poskytuje ústavná starostlivosť formou celoročného pobytu pre občanov s celoročným pobytom v ústave sociálnej starostlivosti, sú povinní hlásiť trvalý pobyt vedúci týchto zariadení, ak si povinnosť podľa odseku 2 nespĺnil zákonný zástupca, prípadne opatrovník.

(4) Za občana, ktorý pre svoj zdravotný stav nie je schopný hlásiť trvalý pobyt bez mimoriadnych ťažkostí, môže túto povinnosť splniť ním splnomocnený zástupca.

(5) Pri hlásení trvalého pobytu podľa odsekov 1 až 3 predloží ten, kto hlási trvalý pobyt, doklady uvedené v § 3 ods. 3 za občanov, ktorých trvalý pobyt hlási.

§ 5

(1) Občan, ktorý sa nemôže prihlásiť na trvalý pobyt podľa § 3 alebo § 4, sa prihlási na trvalý pobyt v ohlasovni v mieste narodenia, a ak sa nenarodil na území Slovenskej republiky, v ohlasovni v mieste, kde sa zdržiava. V týchto prípadoch občan predkladá iba doklad preukazujúci jeho totožnosť a ako miesto trvalého pobytu sa uvedie iba obec pobytu.

(2) Odhlásenie sa z trvalého pobytu podľa odseku 1 je možné iba po prihlásení sa na trvalý pobyt podľa § 3 alebo § 4.

§ 6

Občan, ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia s cieľom trvalo žiť v zahraničí, je povinný pred vycestovaním ohlásiť skončenie trvalého pobytu ohlasovni, ktorá vedie údaje o jeho trvalom pobyte; v ohlásení uvedie štát a miesto pobytu, kam hodlá vycestovať, a deň začiatku pobytu v zahraničí, ktorý je zároveň dňom skončenia trvalého pobytu.

§ 7

(1) Ohlasovňa záznam o trvalom pobyte zruší

- a) na základe oznámenia podľa § 10 písm. d),
- b) ak občan zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho,
- c) na základe ohlásenia podľa § 6,
- d) ak prihlásenie bolo vykonané na základe neplatného, falšovaného, vedome pozmeneného alebo cudzieho dokladu.

(2) Ak dôjde k zrušeniu trvalého pobytu podľa odseku 1 písm. d), ohlasovňa oznámi túto skutočnosť ohlasovni predchádzajúceho trvalého pobytu, ktorá pôvodný údaj o trvalom pobyte obnoví.

(3) Okresné úrady oznamujú ohlasovni príslušným podľa miesta trvalého pobytu zmenu mena alebo priezviska občana, úmrtie občana alebo vyhlásenie občana za mŕtveho.

§ 8

Prechodný pobyt

(1) Prechodný pobyt je pobyt občana mimo miesta trvalého pobytu, kde sa občan dočasne zdržiava, ak má trvať viac ako 90 dní; prechodný pobyt je tiež pobyt

občana trvalo žijúceho v zahraničí, ktorý má na území Slovenskej republiky trvať viac ako 90 dní.

(2) Občan hlási ohlasovni v mieste prechodného pobytu do 10 dní od ubytovania začiatok, miesto a predpokladanú dobu prechodného pobytu; ustanovenia § 4 ods. 1 až 3 platia aj pre hlásenie prechodného pobytu s tým, že sa predkladajú doklady podľa odseku 3.

(3) Pri hlásení prechodného pobytu je občan povinný predložiť občiansky preukaz, prípadne iný doklad preukazujúci jeho totožnosť; občan trvalo žijúci v zahraničí je povinný predložiť platný cestovný doklad Slovenskej republiky.

(4) Pri hlásení prechodného pobytu občan hlási údaje uvedené v § 11 písm. a) až c), g) až i), l) a n).

(5) Ak prechodný pobyt trvá aj po skončení predpokladanej doby, občan je povinný hlásiť prechodný pobyt znova. Ak sa prechodný pobyt skončí skôr, než uplynula doba, na ktorú bol ohlásený, občan je povinný túto skutočnosť ohlásiť.

§ 9

Pobyt občana v zahraničí

Občan, ktorý má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia na dobu dlhšiu ako 90 dní, pred vycestovaním ohlási túto skutočnosť ohlasovni v mieste trvalého pobytu; v ohlásení uvedie štát a miesto pobytu a predpokladanú dobu pobytu.

§ 10

Povinnosti ohlasovne

Ohlasovňa je pri hlásení pobytu občana povinná

- a) overiť totožnosť osoby, ktorá hlásenie vykonáva,
- b) overiť úplnosť a správnosť ustanovených údajov a platnosť dokladov potrebných na hlásenie pobytu,
- c) urobiť záznam o hlásení pobytu v evidencii pobytu občanov, ak sú splnené podmienky podľa § 3 ods. 3 alebo § 5 ods. 1, prípadne podľa § 8 ods. 3,
- d) oznámiť ohlasovni doterajšieho trvalého pobytu občana skončenie predchádzajúceho trvalého pobytu,
- e) bezodkladne zaznamenať alebo oznámiť údaje o hlásení pobytu do okresnej evidencie (§ 13),
- f) vydať občanovi na požiadanie potvrdenie o pobyte.

§ 11

Evidencia pobytu občanov

Ohlasovňa v evidencii pobytu občanov vedie tieto údaje:

- a) meno, priezvisko a rodné priezvisko,
- b) dátum a miesto narodenia,
- c) rodné číslo,
- d) národnosť a akademický titul, ak ich občan uvedie,
- e) okres pobytu,
- f) obec pobytu,
- g) časť obce,
- h) ulicu, ak sa obec člení na ulice,

- i) súpisné číslo a orientačné číslo domu, prípadne aj číslo bytu,
- j) druh pobytu,
- k) predchádzajúci trvalý pobyt v rozsahu podľa písmen e) až i),
- l) dobu prechodného pobytu,
- m) ak ide o občanov cestujúcich do zahraničia na viac ako 90 dní, štát, miesto a predpokladanú dobu pobytu,
- n) ak ide o občanov, ktorí nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, štát a miesto pobytu a údaj o poslednom trvalom pobyte.

Register

§ 12

(1) Register je časťou štátneho informačného systému,⁹⁾ obsahuje súbor údajov o obyvateľoch Slovenskej republiky, na ktorých základe možno osobu identifikovať, zistiť jej pobyt a vzťahy k iným osobám, ako aj ďalšie administratívne údaje vymedzené týmto zákonom.

(2) Register je zdrojom platných údajov o obyvateľoch Slovenskej republiky pre potreby štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy, iných právnických osôb alebo fyzických osôb.

§ 13

Register tvorí okresná evidencia a centrálna evidencia. Okresnú evidenciu registra vedie okresný úrad, centrálnu evidenciu registra vedie Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

§ 14

Register obsahuje údaje o

- a) občanoch s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,
- b) občanoch, ktorí nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,
- c) cudzincoch prihlásených na pobyt v Slovenskej republike,
- d) cudzincoch s priznaným postavením utečenca na území Slovenskej republiky,
- e) žiadateľoch o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky,
- f) odidencoch.

§ 15

Register obsahuje o občanoch s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky tieto údaje:

- a) osobné údaje:
 1. meno,
 2. priezvisko,
 3. akademický titul,
 4. rodné priezvisko,
 5. rodné číslo,

- 6. dátum narodenia,
 - 7. miesto narodenia,
 - 8. okres narodenia,
 - 9. štát narodenia,
 - 10. pohlavie,
 - 11. rodinný stav,
 - 12. národnosť,
 - 13. dátum a miesto úmrtia,
- b) údaje o pobyte:
 1. trvalý pobyt (dátum prihlásenia, skončenia):
 - 1a. názov okresu,
 - 1b. názov obce,
 - 1c. názov časti obce,
 - 1d. názov ulice,
 - 1e. orientačné číslo,
 - 1f. súpisné číslo,
 2. prechodný pobyt (dátum prihlásenia, dobu pobytu):
 - 2a. názov okresu,
 - 2b. názov obce,
 - 2c. názov časti obce,
 - 2d. názov ulice,
 - 2e. orientačné číslo,
 - 2f. súpisné číslo,
 - c) údaje o vzťahoch k iným osobám:
 1. osobné údaje manžela (manželky):
 - 1a. meno,
 - 1b. priezvisko,
 - 1c. rodné priezvisko,
 - 1d. rodné číslo,
 2. osobné údaje otca:
 - 2a. meno,
 - 2b. priezvisko,
 - 2c. rodné priezvisko,
 - 2d. rodné číslo,
 3. osobné údaje matky:
 - 3a. meno,
 - 3b. priezvisko,
 - 3c. rodné priezvisko,
 - 3d. rodné číslo,
 4. osobné údaje dieťaťa:
 - 4a. meno,
 - 4b. priezvisko,
 - 4c. rodné priezvisko,
 - 4d. rodné číslo,
 - d) administratívne údaje o osobe:
 1. číslo občianskeho preukazu,
 2. číslo a druh cestovného dokladu, ak bol vydaný,
 3. údaje o rozhodnutí súdu týkajúce sa spôsobilosti na právne úkony,
 4. údaje o zákaze pobytu,
 5. údaj o tom, či ide o vojaka alebo nevojaka.

§ 16

Register obsahuje o občanoch, ktorí nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, tieto údaje:

- a) osobné údaje:
 1. meno,
 2. priezvisko,

⁹⁾ § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 261/1995 Z. z. o štátnom informačnom systéme.

3. akademický titul,
 4. rodné priezvisko,
 5. rodné číslo,
 6. dátum narodenia,
 7. miesto narodenia,
 8. okres narodenia,
 9. štát narodenia,
 10. pohlavie,
 11. rodinný stav,
 12. národnosť,
 13. dátum a miesto úmrtia,
- b) údaje o pobyte:
1. začiatok pobytu v zahraničí,
 2. štát pobytu,
 3. miesto pobytu,
 4. údaj o prechodnom pobyte na území Slovenskej republiky,
 5. údaj o skončení trvalého pobytu,
- c) údaje o vzťahoch k iným osobám:
1. osobné údaje manžela (manželky):
 - 1a. meno,
 - 1b. priezvisko,
 - 1c. rodné priezvisko,
 - 1d. rodné číslo,
 2. osobné údaje otca:
 - 2a. meno,
 - 2b. priezvisko,
 - 2c. rodné priezvisko,
 - 2d. rodné číslo,
 3. osobné údaje matky:
 - 3a. meno,
 - 3b. priezvisko,
 - 3c. rodné priezvisko,
 - 3d. rodné číslo,
 4. osobné údaje dieťaťa:
 - 4a. meno,
 - 4b. priezvisko,
 - 4c. rodné priezvisko,
 - 4d. rodné číslo,
- d) administratívne údaje o osobe:
1. číslo a druh cestovného dokladu,
 2. údaje o rozhodnutí súdu týkajúce sa spôsobilosti na právne úkony,
 3. údaje o zákaze pobytu,
 4. údaj o tom, či ide o vojaka alebo nevojaka.

§ 17

Register obsahuje o cudzincoch prihlásených na pobyt v Slovenskej republike a o cudzincoch s priznaným postavením utečenca na území Slovenskej republiky údaje v rozsahu údajov uvedených v preukazoch na pobyt vydaných podľa osobitných zákonov.⁷⁾

§ 18

Register obsahuje o žiadateľoch o priznanie postavenia utečenca tieto údaje:

- a) meno a priezvisko,

- b) dátum narodenia,
 c) miesto narodenia,
 d) štátnu príslušnosť,
 e) číslo cestovného dokladu, orgán, ktorý ho vydal, dátum vydania a skončenia jeho platnosti.

§ 19

Register obsahuje o odídencoch údaje v rozsahu údajov uvedených v preukaze odídencu vydanom podľa osobitného zákona.⁸⁾

§ 20

Okresný úrad zaznamenáva do registra údaje súvisiace so svojou činnosťou, ak sú predmetom evidencie v registri.

§ 21

Ministerstvo zaznamenáva do registra údaje o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky.

§ 22

(1) Okresný úrad preberá a zaznamenáva do registra údaje od

- a) krajského úradu o prepustení zo štátneho zväzku Slovenskej republiky,
- b) okresného súdu o pozbavení spôsobilosti na právne úkony alebo o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, o rozvode manželstva alebo o vyhlásení manželstva za neplatné a o zákaze pobytu,
- c) útvaru Policajného zboru o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky, o cudzincoch s priznaným postavením utečenca na území Slovenskej republiky, o žiadateľoch o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky, o pobyte odídencom na území Slovenskej republiky a o občianskom preukaze a cestovnom doklade občanov,
- d) okresnej vojenskej správy o tom, či osoba je vojakom alebo nevojakom,
- e) obce o určení alebo o zmene názvu ulice, alebo o určení, zmene alebo zrušení čísla stavby.

(2) Údaje uvedené v odseku 1 sú povinné štátne orgány a obce zasielať okresnému úradu do troch dní od právoplatnosti príslušného rozhodnutia alebo od času, keď nastala zmena údajov uvedených v registri.

§ 23

(1) Ministerstvo a okresné úrady poskytujú štátnym orgánom, obciam a iným právnickým osobám, ktoré plnia úlohy štátu alebo vykonávajú zdravotné poistenie a nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, alebo plnia úlohy na úseku zamestnanosti, údaje z registra v rozsahu ich pôsobnosti podľa osobitných predpisov.

⁷⁾ § 10 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 73/1995 Z. z. o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky.

⁸⁾ § 17 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 283/1995 Z. z. o utečencoch.

⁸⁾ § 21 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 283/1995 Z. z.

(2) Ministerstvo, okresné úrady a obce poskytujú na základe písomnej žiadosti právnickej osoby alebo fyzickej osoby oznámenie o mieste pobytu obyvateľa. V žiadosti musí byť uvedené

- a) meno a priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu preukazujúceho totožnosť a miesto trvalého pobytu žiadateľa; ak ide o právnickú osobu, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo,
- b) meno a priezvisko, prípadne dátum narodenia alebo rodné číslo obyvateľa, ktorého pobyt sa požaduje oznámiť,
- c) odôvodnenie žiadosti.

(3) Obyvateľ môže na základe písomného vyhlásenia doručeného ohlasovní zakázať poskytovanie údajov podľa odseku 2. Vo vyhlásení sa uvedie lehota, na ktorú sa má zakázať vydávanie údajov; táto lehota nesmie byť dlhšia ako tri roky. Ohlasovňa o zákaze poskytovania údajov vyrozumie okresný úrad, ktorý zabezpečí zaznamenanie tohto zákazu do registra.

(4) O poskytnutí údajov podľa odseku 2 sa v registri alebo v evidencii pobytu občanov urobí záznam.

(5) Orgán, ktorý poskytol informáciu o pobyte obyvateľa podľa odseku 2, je povinný na požiadanie obyvateľa poskytnúť mu údaje, komu a na aký účel bola informácia o jeho pobyte poskytnutá.

Spoločné ustanovenia

§ 24

Fyzické osoby a právnické osoby, ktoré poskytujú služby na základe zmluvy o ubytovaní,⁹⁾ sú povinné viesť knihu ubytovaných, ktorá obsahuje údaje o mene a priezvisku ubytovaného, číslo jeho občianskeho preukazu alebo cestovného dokladu, adresu trvalého pobytu a dobu ubytovania.

§ 25

(1) Ministerstvo je oprávnené zaznamenávať do evidencie pobytu občanov (§ 11) a do registra (§ 13) a vyberať z nich údaje súvisiace s plnením úloh podľa osobitných predpisov.¹⁰⁾

(2) Slovenská informačná služba je oprávnená za-

znamenať do evidencie pobytu občanov (§ 11) a do registra (§ 13) a vyberať z nich údaje potrebné na utajenie skutočnej totožnosti príslušníka Slovenskej informačnej služby, ak je to nevyhnutné na vyhotovenie legalizačných dokumentov.¹¹⁾ Podrobnosti o postupe pri zaznamenávaní a vyberaní údajov dohodnú ministerstvo a Slovenská informačná služba v osobitnej zmluve.

§ 26

(1) Ministerstvo riadi a usmerňuje činnosť okresných úradov pri vedení registra a činnosť ohlasovní pri výkone štátnej správy na úseku hlásenia a evidencie pobytu občanov.

(2) Na postup štátnych orgánov, obcí, iných právnických osôb a fyzických osôb a na ich úkony vykonávané podľa tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.¹²⁾

(3) Týmto zákonom nie sú dotknuté ustanovenia právnych predpisov o ochrane osobných údajov.¹³⁾

§ 27

Prechodné ustanovenie

Hlásenie miesta, začiatku alebo skončenia trvalého pobytu občanov alebo hlásenie miesta, začiatku a predpokladanej doby prechodného pobytu vykonané podľa doterajších predpisov sa považujú za hlásenie podľa tohto zákona.

§ 28

Zrušovacie ustanovenie

Zrušujú sa:

1. zákon č. 135/1982 Zb. o hlásení a evidencii pobytu občanov,
2. vyhláška Federálneho ministerstva vnútra č. 146/1982 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o hlásení a evidencii pobytu občanov.

§ 29

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2000.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

⁹⁾ § 754 až 759 Občianskeho zákonníka.

¹⁰⁾ Napríklad Trestný poriadok, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 72/1995 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 198/1994 Z. z. o Vojenskom spravodajstve.

¹¹⁾ § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1993 Z. z.

¹²⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

¹³⁾ Zákon č. 52/1998 Z. z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch.

254**Z Á K O N**

z 1. júla 1998

o verejných prácach

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Predmet úpravy

Tento zákon upravuje podmienky na prípravu verejných prác, ich posudzovanie, kvalitu, hodnotenie a vykonávanie štátneho dozoru nad verejnými prácami (ďalej len „štátny dozor“).

§ 2

Vymedzenie niektorých pojmov

- Podľa tohto zákona
- a) verejnou prácou je činnosť na prípravu a uskutočňovanie stavby financovanej celkom alebo sčasti z verejných investícií,
 - b) verejnou investíciou sú finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu, štátnych fondov, z Fondu národného majetku Slovenskej republiky, z úverov, za ktoré ručí štát, určených na prípravu, uskutočňovanie a hodnotenie verejných prác vrátane modernizácie technologických zariadení,
 - c) súhrnným programom verejných prác je súbor rozvojových verejných prác a ostatných verejných prác,
 - d) rozvojovou verejnou prácou je verejná práca, ktorej prostredníctvom sa zabezpečuje realizácia koncepcie rozvoja jednotlivých odvetví alebo kraja,
 - e) ostatnou verejnou prácou je verejná práca, ktorá nemá charakter rozvojovej verejnej práce,
 - f) stavebným zámerom verejnej práce (ďalej len „stavebný zámer“) je dokumentácia, ktorá vyjadruje základné požiadavky na verejnú prácu, návrh na jej prípravu a uskutočnenie.

DRUHÁ ČASŤ
PROGRAMY VEREJNÝCH PRÁČ

§ 3

Sústava programov verejných prác

- (1) Sústavu programov verejných prác tvorí
 - a) Rezortný rozvojový program verejných prác (ďalej len „rezortný rozvojový program“),
 - b) Rozvojový program verejných prác kraja (ďalej len „rozvojový program kraja“),
 - c) Súhrnný program verejných prác,

- d) Rozvojový program priorit verejných prác (ďalej len „rozvojový program priorit“).

(2) Podrobnosti o rozsahu, forme a zostavovaní rezortného rozvojového programu a rozvojového programu kraja ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo výstavby a verejných prác Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

§ 4

Rezortný rozvojový program

(1) Rezortný rozvojový program zahŕňa všetky rozvojové verejné práce a ostatné verejné práce v rezorte v poradí podľa ich dôležitosti, navrhované na začatie v nasledujúcom rozpočtovom roku a pripravované na začatie v ďalších dvoch rokoch.

(2) Rezortný rozvojový program vypracúva príslušné ministerstvo, ďalší ústredný orgán štátnej správy a ostatní správcovia rozpočtových kapitol okrem krajských úradov na základe koncepcií rozvoja jednotlivých odvetví na obdobie troch rokov schválených vládou Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) a predkladajú ho ministerstvu každoročne do 15. mája.

§ 5

Rozvojový program kraja

(1) Rozvojový program kraja zahŕňa všetky rozvojové verejné práce a ostatné verejné práce v kraji v poradí podľa ich dôležitosti, navrhované na začatie v nasledujúcom rozpočtovom roku a pripravované na začatie v ďalších dvoch rokoch.

(2) Rozvojový program kraja predkladá krajský úrad ministerstvu každoročne do 15. mája.

(3) Do rozvojového programu kraja krajský úrad zapracuje aj verejné práce obcí.

(4) Požiadavku na zaradenie verejnej práce do rozvojového programu kraja obec predkladá krajskému úradu každoročne do 15. apríla.

§ 6

Súhrnný program verejných prác

(1) Súhrnný program verejných prác spracúva ministerstvo z rezortných rozvojových programov a rozvojových programov krajov.

(2) Príslušné ministerstvo, ďalší ústredný orgán štátnej správy a iný správca rozpočtovej kapitoly (ďalej len „predkladateľ“) zodpovedá za správnosť údajov

o verejných prácach, ktoré sú zaradované do jednotlivých programov verejných prác, a koordinuje predkladaný rezortný rozvojový program a zladuje ho s rozvojovým programom kraja.

§ 7

Zaradovanie stavieb do programov verejných prác

Predkladateľ do rezortného rozvojového programu alebo do rozvojového programu kraja zaradí najmä

- a) stavby dráh a stavby na dráhe,
- b) pozemné komunikácie a ich súčasti vrátane stavieb a zariadení nevyhnutných na zabezpečenie údržby, plynulej a hospodárnej premávky na nich,
- c) areály verejných letísk a zabezpečovacie zariadenia na riadenie letovej prevádzky,
- d) vodohospodárske diela, prístavy, stavby a melioračné zariadenia na poľnohospodárskom a lesnom pôdnom fonde,
- e) stavby a zariadenia pre poštu a telekomunikácie,
- f) stavby na ťažbu, úpravu, uskladňovanie a rozvod plynu a ropy,
- g) elektrárne, teplárne a verejné rozvody elektriny a tepla,
- h) výrobné a rozvodné tepla,
- i) stavby a prevádzkové zariadenia, ktoré sú potrebné na otvárkú, prípravu a dobývanie výhradných ložísk (bane, lomy, odvaly a odkaliská),
- j) stavby súvisiace s obranou a bezpečnosťou štátu,
- k) stavby pre zdravotnú starostlivosť,
- l) školské stavby,
- m) stavby pre kultúru,
- n) stavby pre cestovný ruch a šport,
- o) stavby na poskytovanie sociálnych služieb,
- p) stavby nájomných bytov a bytových náhrad,
- q) stavby pre metrológiu a skúšobníctvo,
- r) stavby pre verejnú správu,
- s) stavby a prevádzkové zariadenia potrebné na zabezpečenie zahraničnej služby,
- t) stavby na zlepšenie a ochranu životného prostredia,
- u) stavby vodovodov a kanalizácií, a to minimálne nadradené sústavy, hlavné zberače a čistiarne odpadových vôd,
- v) stavby určené na prípravu a realizáciu na základe uznesení vlády.

§ 8

Rozvojový program priorít

(1) Rozvojový program priorít zostavuje ministerstvo zo Súhrnného programu verejných prác na obdobie troch rokov a predkladá ho každoročne do 31. júla na schválenie vláde. Rozvojový program priorít je podkladom na prípravu a zabezpečenie financovania verejných prác.

(2) Do rozvojového programu priorít ministerstvo zaraďuje verejné práce najmä podľa týchto kritérií:

- a) navrhovaná cena verejnej práce vyššia ako 40 mil. Sk,
- b) napĺňanie hospodárskej a sociálnej politiky vlády,
- c) súlad so stratégiou rozvoja Slovenska, s Konceptiou územného rozvoja Slovenska a s koncepciami rozvoja odvetví,
- d) súlad s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná,
- e) vzájomný súlad medzi rezortnými rozvojovými programami a rozvojovými programami kraja,
- f) predpoklad zabezpečenia finančných zdrojov,
- g) prínos verejných prác do rozvoja hospodárstva, tvorby voľných finančných zdrojov a pre zamestnanosť,
- h) zabezpečenie ochrany zdravia obyvateľstva a životného prostredia.

TRETIA ČASŤ ŠTÁTNA EXPERTÍZA STAVEBNÝCH ZÁMEROV

§ 9

Stavebný zámer

(1) Stavebný zámer vychádza z koncepcie rozvoja jednotlivých odvetví, z rozvojového programu kraja, schválenej územnoplánovacej dokumentácie a objasňuje súvislosti stavby alebo súboru stavieb vyjadrené v týchto dokumentoch.

(2) Stavebný zámer predkladateľ zabezpečuje na každú verejnú prácu s navrhovanou cenou vyššou ako 40 mil. Sk.

(3) Stavebný zámer obsahuje príslušnú dokumentáciu stavebného zámeru a záverečné stanovisko podľa osobitného predpisu,¹⁾ ak ide o stavebný zámer, pre ktorý sa toto stanovisko vyžaduje.

(4) Dokumentácia stavebného zámeru obsahuje najmä

- a) sprievodnú správu,
- b) technickú správu,
- c) ekonomickú správu,
- d) výkresy,
- e) doklady.

(5) Podrobnosti o obsahu a rozsahu dokumentácie stavebného zámeru ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

(6) Predkladateľ zodpovedá za to, či je stavebný zámer vypracovaný v súlade s jeho koncepciou rozvoja odvetvia, rozvojového programu kraja, posúdi hospodárnosť využitia verejných investícií a úplnosť dokumentácie podľa odseku 4.

(7) Ak ide o verejnú prácu s navrhovanou cenou vyššou ako 200 mil. Sk, predkladateľ alebo obec požiadava ministerstvo o vykonanie štátnej expertízy stavebného zámeru (ďalej len „štátna expertíza“). Súčasne predkladateľ alebo obec zašle stavebný zámer Úradu pre stratégiu rozvoja spoločnosti, vedy a techniky Slo-

¹⁾ § 20 a 21 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

venskej republiky (ďalej len „úrad“) na zaujatie stanoviska.

(8) Dokumentáciu stavebného zámeru uchováva predkladateľ desať rokov od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia.

§ 10

Vykonávanie štátnej expertízy

(1) Štátna expertíza je posudzovanie stavebného zámeru s cieľom zhodnotiť optimálne využitie verejných investícií pri financovaní verejnej práce. Štátnu expertízu vykonáva ministerstvo na základe žiadosti o vykonanie štátnej expertízy (ďalej len „žiadosť“) predkladateľa alebo obce.

(2) Štátna expertíza sa vykoná

- a) na každú verejnú prácu s navrhovanou cenou vyššou ako 200 mil. Sk s výnimkou verejných prác obstarávaných Ministerstvom zahraničných vecí Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočňujú v zahraničí, a verejných prác určených na zabezpečenie obrany a bezpečnosti štátu,
- b) na verejnú prácu zásadného významu pre štát, ak tak určí vláda.

(3) Žiadosť obsahuje

- a) identifikačné údaje o predkladateľovi a verejnej práci,
- b) predpokladané termíny prípravy, uskutočnenia a dokončenia verejnej práce,
- c) stavebný zámer v ôsmich exemplároch,
- d) záverečné stanovisko podľa osobitného predpisu,¹⁾ ak ide o stavebný zámer, pre ktorý sa toto stanovisko vyžaduje.

(4) Žiadosť sa musí predložiť ministerstvu najneskôr do 15. novembra predchádzajúceho roka, ak má byť verejná práca zaradená do rozvojového programu priorit príslušného roka.

(5) Ministerstvo v rámci výkonu štátnej expertízy vypracuje do 30 dní expertízny posudok (ďalej len „posudok“) na stavebný zámer.

(6) Ministerstvo môže požiadať o vypracovanie posudku externých odborníkov, vedecké alebo odborné inštitúcie. Lehota na vypracovanie posudku je do 30 dní.

(7) Odmena za vypracovanie posudku externým odborníkom, vedeckou alebo odbornou inštitúciou, ktorých ministerstvo požiada o vypracovanie posudku, je za jednu hodinu práce 400 Sk.

(8) Ak pri vypracovaní posudku externým odborníkom vzniknú náklady, uvedú sa vo vyúčtovaní oddele- ne od odmeny za výkon práce.

(9) Úrad oznámi stanovisko ministerstvu do 30 dní od požiadania o jeho vypracovanie podľa § 9 ods. 7. Ak úrad v uvedenej lehote písomne neoznámí stanovisko k posudzovanému stavebnému zámeru, predpokladá sa, že úrad so stavebným zámerom súhlasí.

(10) Posudok hodnotí verejnú prácu najmä z hľadiska

- a) posúdenia ekonomickej efektívnosti,

b) opodstatnenosti nákladov verejnej práce,

c) súladu so stratégiou rozvoja Slovenska,

d) súladu s Koncepciou územného rozvoja Slovenska,

e) súladu s koncepciou rozvoja odvetvia,

f) súladu s medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná,

g) súladu s podmienkami územnoplánovacej dokumentácie,

h) súladu so záverečným stanoviskom podľa osobitného predpisu,¹⁾ ak ide o stavebný zámer, pre ktorý sa toto stanovisko vyžaduje,

i) optimálneho technického, konštrukčného, technologického a ekonomického riešenia,

j) plánovaných nákladov na prevádzku,

k) definovania podmienok na budúce verejné obstarávanie,

l) overenia možnosti dosiahnuť cieľ prostredníctvom súkromného sektora,

m) overenia možnosti riešenia prostredníctvom modernizácie, rekonštrukcie a podobne.

n) vhodnosti prístupu občanmi s obmedzenou schopnosťou pohybu.

(11) Ak zo stanoviska úradu a posudku vyplýva, že posudzovaný stavebný zámer zodpovedá požadovaným hľadiskám, ministerstvo vyhotoví protokol o vykonaní štátnej expertízy (ďalej len „protokol“).

§ 11

Protokol

(1) Protokol je záväzným podkladom na ďalšie etapy prípravy a uskutočňovania verejných prác.

(2) Lehota na vyhotovenie protokolu je 14 dní od doručenia stanoviska úradu a vypracovania posudku. Ak ministerstvo požiadalo o vypracovanie posudku podľa § 10 ods. 6, 14-dňová lehota plynie odo dňa doručenia posudku.

(3) V prípade nesúhlasného stanoviska úradu alebo nesúhlasného posudku k stavebnému zámeru ministerstvo do siedmich dní odo dňa doručenia stanoviska úradu alebo vypracovania posudku zvolá rokovanie na zladenie stanovísk. Na rokovanie prizve aj predkladateľa a do 14 dní po prerokovaní stanovísk vyhotoví protokol.

(4) Ak ide o stavebný zámer, pre ktorý sa vyžaduje aj záverečné stanovisko podľa osobitného predpisu,¹⁾ ministerstvo nemôže vyhotoviť protokol bez tohto stanoviska.

(5) Ak je záver protokolu v rozpore so záverečným stanoviskom podľa osobitného predpisu¹⁾ a predkladateľ vypracúva nový stavebný zámer podľa záverov protokolu, vzťahuje sa na posúdenie tohto stavebného zámeru osobitný predpis.¹⁾

(6) Protokol obsahuje

- a) identifikačné údaje predkladateľa, názov verejnej práce, miesto jej uskutočnenia, predpokladanú lehotu výstavby a rozpočet verejnej práce,
- b) údaje o postupe pri posúdení stavebného zámeru,
- c) záver protokolu, ktorý obsahuje
 1. súhlas so stavebným zámerom alebo

2. súhlas so stavebným zámerom s pripomienkami a podmienkami, ktorých splnenie podmieňuje platnosť súhlasu, alebo
 3. nesúhlas so stavebným zámerom s odôvodnením nesúhlasu,
- d) dátum vyhotovenia a odoslania protokolu, meno, priezvisko a podpis spracovateľa protokolu, podpis oprávneného zástupcu ministerstva a odtlačok úradnej pečiatky ministerstva.

(7) Ministerstvo zašle protokol a stavebný zámer predkladateľovi do siedmich dní od vyhotovenia protokolu. Na každej strane protokolu, stavebného zámeru a na každom výkrese stavebného zámeru je odtlačok úradnej pečiatky ministerstva. V rovnakej lehote protokol zašle aj Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo financií“). Zvyšné exempláre stavebného zámeru bez odtlačku úradnej pečiatky ministerstvo vráti predkladateľovi.

(8) Protokol, posudky a stanovisko úradu sú uložené na ministerstve a sú k dispozícii na nahliadnutie predkladateľovi a ministerstvu financií. Ministerstvo tieto dokumenty uchováva desať rokov od vydania protokolu.

(9) Cena uvedená v protokole je maximálna cena.²⁾

(10) Nesúhlas so stavebným zámerom ministerstvo uvedie vždy, ak je navrhovaná cena uvedená v rozpočte verejnej práce vyššia ako cena uvedená v protokole.

(11) Ministerstvo môže v protokole určiť predkladateľovi povinnosť predložiť dokumentáciu stavby pred jej odoslaním na územné konanie na stavebný úrad na preverenie, či sa zohľadnili pripomienky a dodržali podmienky stanovené protokolom. Ak sa pripomienky a podmienky splnili, ministerstvo do 30 dní odo dňa doručenia dokumentácie vydá dodatok k protokolu, ktorý tvorí nedeliteľnú súčasť protokolu.

(12) Ak ministerstvo pri preverení zistí nesúlad dokumentácie stavby na územné konanie s protokolom, vyzve stavebníka, aby v určenej lehote urobil nápravu. Ak stavebník tak neurobí, ministerstvo to oznámi predkladateľovi a ministerstvu financií, aby sa mohli vykonať potrebné rozpočtové opatrenia.

ŠTVRTÁ ČASŤ

ZABEZPEČENIE KVALITY VEREJNEJ PRÁCE

§ 12

Kvalita verejnej práce

(1) Za kvalitu verejnej práce zodpovedá stavebník, ktorý je povinný

- a) pri príprave verejnej práce
 1. určiť technické normy a všeobecné technické požiadavky projektantovi pri spracúvaní projektovej dokumentácie,
 2. zabezpečiť kontrolu technického riešenia projek-

tových prác a stanoviť etapy kontroly v procese rozpracovanosti projektu,

3. určiť povinnosť projektanta spolupracovať so zhotoviteľom verejnej práce (ďalej len „zhotoviteľ“) pri vypracúvaní kontrolného a skúšobného plánu verejnej práce (ďalej len „skúšobný plán“),
 4. určiť rozsah a podmienky dozoru projektanta verejnej práce,
 5. špecifikovať požiadavky na stavebné výrobky,
 6. uložiť projektantovi spracovať plán užívania verejnej práce tak, aby počas jej užívania nedošlo k ohrozeniu osôb, majetku alebo k jej poškodeniu, prípadne k predčasnému opotrebovaniu,
 7. uložiť zhotoviteľovi pred začatím verejnej práce vypracovať skúšobný plán, termín jeho vypracovania a spôsob odsúhlasenia za účasti projektanta,
- b) počas uskutočňovania verejnej práce v zmluve
1. určiť osobitné požiadavky na kvalitu vyhotovenia, ak nevyplývajú z požiadaviek technických noriem, prípadne z iných dokumentov ním určených,
 2. zabezpečiť primerané podmienky na výkon stavebného dozoru, dozoru projektanta, štátneho dozoru a autorského dozoru,
 3. zadržať zhotoviteľovi minimálne 5 % a viac z dohodnutej ceny do preukázania splnenia kvalitatívnych parametrov pri odovzdávaní a preberaní verejnej práce alebo jej ucelenej časti, prípadne do odstránenia všetkých nedostatkov a nedorobkov,
 4. vyžadovať záručnú lehotu minimálne päť rokov pre stavebnú časť verejnej práce alebo dlhšiu pre jej vybranú časť,
- c) po dokončení verejnej práce
1. organizovať po výzve zhotoviteľa preberanie verejnej práce medzi ním a zhotoviteľom, o čom vyhotoví preberací protokol,
 2. preveriť komplexnosť, úplnosť, kvalitu a prevádzkyschopnosť preberanej verejnej práce alebo jej ucelenej časti,
 3. vyhotovovať súpis zistených nedostatkov a nedorobkov a dohodnúť so zhotoviteľom termín ich odstránenia,
 4. uložiť zhotoviteľovi nápravné opatrenia s cieľom odstrániť zistené nedostatky a nedorobky a určiť náhradný termín preberania verejnej práce,
 5. zabezpečiť odovzdanie častí verejnej práce užívateľom, ktorých odovzdanie je určené osobitnými predpismi.³⁾

(2) Podrobnosti o obsahu preberacieho protokolu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 13

Skúšobný plán

(1) Skúšobný plán vypracúva zhotoviteľ s cieľom preveriť a preukázať zhody technických vlastností verejnej práce a jej častí s požiadavkami

²⁾ § 6 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách.

³⁾ Zákon č. 70/1998 Z. z. o energetike a o zmene zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 138/1973 Zb. o vodách (vodný zákon) v znení neskorších predpisov.

- a) všeobecne záväzných právnych predpisov,
- b) slovenských technických noriem⁴⁾ a ďalších požadovaných technických noriem,
- c) všeobecných záväzných nariadení obce,
- d) stavebného povolenia,
- e) zmluvy s obstarávateľom.

(2) Skúšobný plán je dokumentácia, ktorej vypracovanie, odsúhlasovanie, aktualizáciu, dopĺňanie, distribúciu a archivovanie zabezpečuje zhotoviteľ. Obsah skúšobného plánu musí byť v súlade s plánovaným postupom prác a tvorí ho

- a) určenie predmetu, spôsobu a početnosti kontrol,
- b) doklad o oprávnení na vykonanie kontroly,
- c) spôsob vyhodnocovania výsledkov.

(3) Skúšobný plán musí určovať miesta v konštrukcii stavby, kde sa majú jednotlivé kontroly vykonať. Náklady na skúšky a kontroly v rozsahu skúšobného plánu uhrádza zhotoviteľ, ak sa so stavebníkom nedohodne inak.

(4) Stavebník môže požadovať vykonanie ďalších skúšok nad rámec skúšobného plánu v prípade podozrenia z nedodržania kvality. Náklady nad rámec skúšobného plánu znáša zhotoviteľ, ak sa preukáže, že za porušenie kvality zodpovedá. V opačnom prípade náklady znáša stavebník.

§ 14

Dokumentácia o kvalite verejnej práce

(1) Dokumentáciu o kvalite verejnej práce vedie stavebník. Dokumentáciu tvoria

- a) záznamy o preberaní ukončených technologických etáp stavby a poddodávok,
- b) záznam o preukázaní odbornej spôsobilosti účastníkov výstavby podľa osobitného predpisu,⁵⁾
- c) doklady o výrobkoch a materiáloch používaných na stavbe,
- d) skúšobný plán a záznamy vyplývajúce z jeho plnenia,
- e) záznamy o vykonaných kontrolách,
- f) doklady o odstránení nedostatkov a nedorobkov,
- g) dokumentácia skutočného realizovania stavby,⁶⁾
- h) plán užívania verejnej práce.

(2) Po dokončení verejnej práce je stavebník povinný kontrolovať úplnosť dokumentácie o kvalite verejnej práce a odovzdať ju užívateľovi, ktorý je povinný túto dokumentáciu uchovávať desať rokov od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia.

PIATA ČASŤ

ZÁVEREČNÉ TECHNICKÉ A EKONOMICKE HODNOTENIE DOKONČENEJ VEREJNEJ PRÁCE

§ 15

(1) Záverečné technické a ekonomické hodnotenie

dokončenej verejnej práce (ďalej len „hodnotenie verejnej práce“) je povinný zabezpečiť stavebník. Hodnotením verejnej práce sa overuje, či sa verejné investície na verejnú prácu použili v súlade so stavebným zámerom a protokolom, ak bol vydaný.

(2) Podrobnosti záverečného technického a ekonomického hodnotenia dokončenej verejnej práce ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

§ 16

Podklady na hodnotenie verejnej práce

- Podkladmi na hodnotenie verejnej práce sú najmä
- a) stavebný zámer a právoplatné stavebné povolenie s overenou projektovou dokumentáciou stavby,
 - b) doklady o použití a zdrojoch verejných investícií,
 - c) Rozvojový program priorít verejných prác,
 - d) protokol,
 - e) právoplatné kolaudačné rozhodnutie,
 - f) údaje o skutočných nákladoch dokončenej verejnej práce v súlade s dokumentáciou skutočného realizovania stavby.

§ 17

Obsah hodnotenia verejnej práce

- (1) Hodnotenie verejnej práce obsahuje
- a) identifikačné údaje o verejnej práci, údaje o stavebnom povolení a kolaudačnom rozhodnutí,
 - b) vyjadrenie stavebníka, či trvajú podmienky, za akých bol schválený stavebný zámer, a správu stavebníka o konečných podmienkach na hodnotenie verejnej práce, ak sa tieto podmienky pred dokončením verejnej práce zmenili,
 - c) návrh opatrení na odstránenie zistených nedostatkov a nedorobkov alebo na dosiahnutie technických a ekonomických parametrov dokončenej verejnej práce, ak sa plánované technické a ekonomické parametre nedosiahli,
 - d) prehľad skutočných nákladov dokončenej verejnej práce v príslušnom členení,
 - e) porovnanie predpokladaných nákladov a skutočných nákladov dokončenej verejnej práce,
 - f) súpis poznatkov a skúseností z prípravy a realizácie verejnej práce použiteľných na skvalitnenie úrovne riadenia ďalších verejných prác,
 - g) závery, prípadne opatrenia, ktoré ešte treba vykonať na verejnej práci.

(2) Hodnotením verejnej práce sa posudzuje

- a) dodržanie podmienok, za akých bol odsúhlasený stavebný zámer, projektová dokumentácia stavby, a podmienok stavebného úradu stanovených v územnom rozhodnutí a stavebnom povolení,
- b) dodržanie vecného rozsahu verejnej práce,
- c) splnenie všetkých zmluvne dohodnutých kvalitatívnych podmienok a parametrov,

⁴⁾ Zákon č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách v znení neskorších predpisov.

⁵⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 136/1995 Z. z. o odbornej spôsobilosti na vybrané činnosti vo výstavbe a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.

⁶⁾ § 103 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon).

- d) dosiahnutie projektovaných technických a ekonomických parametrov,
- e) súlad podkladov o priebehu financovania verejnej práce so skutočne realizovanými úhradami za vykonané práce a dodávky,
- f) objasnenie príčin a dôsledkov nedosiahnutia projektových, technických a ekonomických parametrov a zistenie zodpovednosti.

§ 18

Povinnosti stavebníka a užívateľa pri hodnotení verejnej práce

(1) Hodnotenie verejnej práce je stavebník povinný predložiť ministerstvu, ministerstvu financií, predkladateľovi a užívateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia. Pri verejnej práci, ktorá sa realizovala po častiach, sa hodnotenie robí po skolaudovaní verejnej práce alebo jej ucelenej časti.

(2) Hodnotenie verejnej práce stavebník doplní o stanovisko projektanta k dodržaniu projektovaných parametrov verejnej práce a financujúcej banky k priebehu financovania verejnej práce a záväzkov stavebníka po dokončení verejnej práce.

(3) Všetky technické a ekonomické parametre dokončenej verejnej práce sa musia hodnotiť za rovnaké obdobie.

(4) Užívateľ je povinný uchovávať hodnotenie verejnej práce po celý čas užívania verejnej práce a pri zmene užívateľa odovzdať ho novému užívateľovi.

§ 19

Informačný systém

(1) Ministerstvo vytvára a vedie informačný systém verejných prác, ktorý obsahuje technické, ekonomické a iné informácie o príprave, uskutočňovaní a hodnotení verejných prác.

(2) Informačný systém verejných prác je súčasťou štátneho informačného systému.⁷⁾

ŠIESTA ČASŤ ŠTÁTNY DOZOR

§ 20

Výkon štátneho dozoru

(1) Výkonom štátneho dozoru sa sleduje, či sa verejné práce vykonávajú v súlade s týmto zákonom.

(2) Štátny dozor vykonáva ministerstvo. Výkonom

štátneho dozoru nie je dotknutý výkon stavebného dozoru⁸⁾ a štátneho stavebného dohľadu.⁹⁾

§ 21

Oprávnenia osôb vykonávajúcich štátny dozor

(1) Osoby vykonávajúce štátny dozor pri výkone svojej činnosti môžu

- a) vstupovať na stavenisko a do stavby s vedomím stavbyvedúceho,
- b) vyžadovať od stavebníka predloženie dokladov a vysvetlení potrebných na vykonávanie štátneho dozoru,
- c) zúčastňovať sa na rokovaníach stavebníka s predkladateľom a zhotoviteľom,
- d) v prípade zistenia nedostatkov upozorniť na ne stavebníka a zhotoviteľa a požadovať vykonanie nápravy,
- e) ak sa náprava nevykonala, požiadať predkladateľa alebo obec o zabezpečenie vykonania nápravy; súčasne o zistených nedostatkoch informovať ministerstvo financií.

(2) Štátny dozor je oprávnený dôležité zistené skutočnosti zaznamenať do stavebného denníka.¹⁰⁾

(3) Kontrolné oprávnenia iných orgánov podľa osobitných predpisov nie sú týmto zákonom dotknuté.¹¹⁾

§ 22

Pokuty

(1) Ministerstvo uloží pokutu stavebníkovi za porušenie povinností ustanovených v § 12 ods. 1, § 14, § 15 ods. 1, v § 18 ods. 1 a 2 až do 500 000 Sk.

(2) Ministerstvo uloží pokutu zhotoviteľovi za porušenie povinností ustanovených v § 13 a užívateľovi za porušenie povinností uložených v § 18 ods. 4 až do 500 000 Sk.

(3) Pri ukladaní pokút ministerstvo prizera na závažnosť porušenia povinností, na mieru zavinenia a na výšku vzniknutej škody.

(4) Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď ministerstvo porušenie povinností zistilo, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinností.

(5) Na postup pri ukladaní a vymáhaní pokút sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.¹²⁾

(6) V rozhodnutí o uložení pokuty štátny dozor určí aj lehotu, v akej sa má nedostatok odstrániť. Ak nie je v tejto lehote nedostatok odstránený, štátny dozor túto skutočnosť oznámi ministerstvu financií, aby sa mohli vykonať rozpočtové opatrenia.

⁷⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 261/1995 Z. z. o štátnom informačnom systéme.

⁸⁾ § 46b zákona č. 50//1976 Zb. v znení zákona č. 136/1995 Z. z.

⁹⁾ § 98 zákona č. 50/1976 Zb.

¹⁰⁾ § 53 ods. 4 vyhlášky Federálneho ministerstva pre technický a investičný rozvoj č. 85/1976 Zb. o podrobnejšej úprave územného konania a stavebnom poriadku v znení vyhlášky Federálneho ministerstva pre technický a investičný rozvoj č. 155/1980 Zb. a vyhlášky Federálneho výboru pre životné prostredie, Ministerstva životného prostredia Českej republiky a Slovenskej komisie pre životné prostredie č. 378/1992 Zb.

¹¹⁾ Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 39/1993 Z. z. o Najvyššom kontrolnom úrade Slovenskej republiky.

¹²⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

(7) Uložením pokuty stavebníkovi alebo zhotoviteľovi nie je dotknutá zodpovednosť podľa osobitných predpisov.

(8) Výnosy z pokút sú príjmom štátneho rozpočtu.

a uskutočňovanie verejných prác prebiehajú v súlade s rozvojovým programom priorit.

(2) Pri uskutočňovaní stavieb sa postupuje podľa osobitných predpisov.¹³⁾

SIEDMA ČASŤ
SPOLOČNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 23

(1) Predkladateľ sleduje a kontroluje, či príprava

§ 24

Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1999.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

¹³⁾ Zákon č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov.

255**Z Á K O N**

z 2. júla 1998

o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

§ 1

(1) Zákon upravuje finančné odškodňovanie (ďalej len „odškodňovanie“ alebo „odškodnenie“) osôb, ktorým bola v dôsledku úmyselných násilných trestných činov (ďalej len „trestný čin“) spôsobená škoda na zdraví (ďalej len „poškodený“).

(2) Za poškodeného v zmysle tohto zákona sa považujú aj pozostali, ktorým poskytovala alebo bola povinná poskytovať výživu osoba, ktorej bola trestným činom spôsobená smrť.

(3) Na účely tohto zákona sa škodou na zdraví rozumie ublíženie na zdraví, ťažká ujma na zdraví, smrť a znásilnenie spôsobené trestným činom spáchaným treťou osobou (ďalej len „škoda na zdraví“).

(4) Odškodňovaním sa v zmysle tohto zákona rozumie poskytovanie jednorazovej finančnej sumy poškodenému.

§ 2

(1) O odškodnenie môže požiadať poškodený, ktorý je občanom Slovenskej republiky, alebo osoba bez štátnej príslušnosti, ktorá má na území Slovenskej republiky povolený trvalý pobyt, ak ku škode na zdraví došlo na území Slovenskej republiky.

(2) Na odškodnenie nie je právny nárok.

(3) Odškodnenie sa neposkytuje v prípadoch, keď bola poškodenému škoda na zdraví plne uhradená inak.

§ 3

(1) Poškodený môže požiadať o odškodnenie, ak v trestnom konaní nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým sa páchateľ uznáva za vinného zo spáchania trestného činu, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví, alebo rozsudok, ktorým sa spod obžaloby páchateľ trestného činu oslobodí, pretože nie je trestne zodpovedný pre nepričetnosť a škoda na zdraví nebola poškodenému plne uhradená inak.

(2) Ak páchateľ trestného činu, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví, nie je známy, zdržiava sa na neznámom mieste alebo jeho trestnému

stihaniu bráni zákonná prekážka a škoda na zdraví nebola poškodenému plne uhradená inak, poškodený môže požiadať o odškodnenie len vtedy, ak výsledky vyšetovania orgánov činných v trestnom konaní nevyvolávajú dôvodné pochybnosti o tom, že sa stal trestný čin, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví.

§ 4

(1) Na výpočet odškodnenia v prípade škody na zdraví sa primerane použijú ustanovenia príslušných právnych predpisov.¹⁾

(2) Poškodenému sa v prípade škody na zdraví môže ako odškodnenie maximálne poskytnúť finančná suma predstavujúca rozdiel medzi výškou odškodnenia vypočítaného podľa odseku 1 a súčtom všetkých finančných súm, ktoré už poškodený dostal ako náhradu škody na zdraví, alebo o ktorých je opodstatnené sa domnievať, že ich dostane.

(3) Ak o náhrade škody už bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom, pri výpočte a poskytnutí odškodnenia v prípade škody na zdraví sa vychádzalo z výšky spôsobenej škody na zdraví zistenej v rozsudku.

(4) Celková výška odškodnenia v prípade škody na zdraví poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy ustanovenej osobitným právnym predpisom.²⁾

§ 5

Odškodnenie v prípade znásilnenia (§ 1 ods. 3) nesmie presiahnuť tridsaťnásobok minimálnej mzdy ustanovenej osobitným právnym predpisom.²⁾ Odškodnenie znásilnenia nevylučuje možnosť odškodnenia škody na zdraví spôsobenej tým istým trestným činom.

§ 6

Pri výpočte odškodnenia podľa § 4 a 5 sa prihliada na sociálnu situáciu poškodeného, ako aj na to, do akej miery poškodený spoluzavinil škodu na zdraví a aké opatrenia poškodený prijal, aby odškodnenie získal od páchateľa trestného činu, ktorým mu bola spôsobená škoda na zdraví.

¹⁾ Napríklad vyhláška č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, Občiansky zákonník a pod.

²⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 90/1996 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov.

§ 7

(1) Odškodňovanie poskytuje na základe žiadosti poškodeného Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

(2) Písomnú žiadosť treba podať v lehote osemnástich mesiacov odo dňa spáchania trestného činu, ktorým bola spôsobená škoda na zdraví. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať.

(3) Ak rozsudok uvedený v § 3 ods. 1 bol vyneseny po lehote uvedenej v odseku 2, písomnú žiadosť treba podať v lehote šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Na žiadosti podané po tejto lehote sa nebude prihliadať.

(4) Poškodený môže žiadosť v lehotách uvedených v odsekoch 2 a 3 podať aj opakovane, ak to odôvodňujú okolnosti výpočtu a poskytnutia odškodnenia. Celková výška odškodnenia v tej istej veci škody na zdraví nesmie presiahnuť výšku odškodnenia vypočítanú podľa § 4 a 5.

§ 8

(1) V žiadosti treba uviesť meno a priezvisko poškodeného, dátum narodenia, bydlisko, rodné číslo a pripojiť k nej

- a) právoplatný rozsudok uvedený v § 3 ods. 1 alebo iné posledné rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní o trestnom čine alebo o jeho oznámení; ak poškodený nemôže takéto rozhodnutie pripojiť, je potrebné, aby označil orgán činný v trestnom konaní, ktorý o trestnom čine naposledy konal, a súčasne uviedol údaje o osobe podozrivej zo spáchania trestného činu, ktorým bola poškodenému spôsobená škoda na zdraví, ak je poškodenému takáto osoba známa,
- b) doklad o škode na zdraví, ktorá mu bola spôsobená trestným činom vrátane údajov o rozsahu, v akom škoda na zdraví už bola uhradená, alebo o rozsahu, v akom je opodstatnené sa domnievať, že bude uhradená, alebo doklad o ešte nevykonaných rozhodnutiach o náhrade škody na zdraví, ako aj údaje o opatreniach, ktoré poškodený prijal, aby odškodnenie získal od páchatela trestného činu, ktorým mu bola spôsobená škoda na zdraví,
- c) doklad o jeho majetkových a zárobkových pomeroch.

(2) Poškodený je po podaní žiadosti povinný bezodkladne informovať ministerstvo o všetkých okolnostiach, ktoré majú vplyv na posúdenie jeho žiadosti, najmä o akejkoľvek čiastkovej úhrade škody na zdraví, ku ktorej došlo inak ako podľa tohto zákona.

(3) Ministerstvo je povinné rozhodnúť o žiadosti do troch mesiacov odo dňa jej podania. V prípade okolností hodných osobitného zreteľa môže ministerstvo o žiadosti rozhodnúť do piatich mesiacov odo dňa jej podania. Poškodený musí byť upovedomený o dôvodoch predĺženia lehoty na rozhodnutie o žiadosti.

(4) Odškodnenie možno žiadať len v prípade, ak škoda na zdraví bola spôsobená trestným činom spáchaným po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. V prípade pochybnosti, kedy došlo k spáchaniu trestného činu, rozhodne ministerstvo.

§ 9

(1) Pracovníci ministerstva sú pri preverovaní skutočností dôležitých pre rozhodnutie o podanej žiadosti oprávnení nahliadnuť do príslušných trestných spisov alebo od orgánov činných v trestnom konaní požadovať súčinnosť pri získavaní informácií, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie o odškodnení.

(2) Orgány činné v trestnom konaní sú povinné súčinnosť podľa odseku 1 poskytnúť.

§ 10

(1) Poškodený, ktorému bolo poskytnuté odškodnenie za škodu na zdraví, je povinný do piatich rokov odo dňa, keď mu odškodnenie bolo poskytnuté, odvieť na účet ministerstva všetky finančné sumy, ktoré získal ako odškodnenie za škodu na zdraví inak, a to až do výšky odškodnenia poskytnutého podľa tohto zákona.

(2) Právo uvedené v odseku 1 zaniká, ak ho štát neuplatní v lehote dvoch rokov po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 1.

(3) Na základe žiadosti poškodeného sa ministerstvo môže v mene štátu po uplynutí lehoty uvedenej v odseku 1 vzdať práva uvedeného v odseku 1, ak takýto postup odôvodňuje sociálna situácia poškodeného, rozsah spôsobenej škody na zdraví a výška odškodnenia poskytnutého podľa tohto zákona.

§ 11

Orgány činné v trestnom konaní sú povinné informovať poškodeného, ktorému bola spôsobená škoda na zdraví v zmysle tohto zákona, o podmienkach odškodňovania upravených týmto zákonom.

§ 12

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1999.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

256

Z Á K O N

z 8. júla 1998

o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Základné ustanovenia

§ 1

Tento zákon upravuje podmienky a postup pri poskytovaní ochrany a pomoci ohrozenému svedkovi, chránenému svedkovi a ich blízkym osobám,¹⁾ ktorým v súvislosti so svedeckou výpoveďou alebo poskytnutím dôkazu vzniká nebezpečenstvo ohrozenia života alebo zdravia zo strany osôb páchajúcich najzávažnejšie, najmä organizované formy trestnej činnosti.²⁾

§ 2

(1) Ohrozeným svedkom sa na účely tohto zákona rozumie osoba, ktorá v trestnom konaní vypovedala ako svedok a výpoveďou, prípadne ďalšími skutočnosťami poskytne dôkaz o páchatelovi alebo o okolnostiach najzávažnejšej, najmä organizovanej formy trestnej činnosti²⁾ a v súvislosti so svedeckou výpoveďou a poskytnutím údajov o svojej osobe je tu dôvodná obava z ohrozenia života alebo zdravia, ak bol útvaru Policajného zboru, ktorý zabezpečuje úlohy podľa tohto zákona (ďalej len „útvar“), doručení písomný návrh na jej zaradenie do programu ochrany svedka (ďalej len „návrh na ochranu“), a ak to okolnosti vyžadujú, aj písomný návrh na vykonávanie neodkladných opatrení (ďalej len „návrh na opatrenia“).

(2) Za ohrozeného svedka sa považuje aj blízka osoba ohrozeného svedka uvedená v návrhu na ochranu alebo v návrhu na opatrenia.

(3) Chráneným svedkom sa na účely tohto zákona rozumie osoba zaradená do programu ochrany svedka (ďalej len „program ochrany“).

(4) Za chráneného svedka sa považuje aj blízka osoba chráneného svedka zaradená do programu ochrany.

(5) Neodkladnými opatreniami sa rozumie súbor úkonov a opatrení vykonávaných útvarom na poskytnutie ochrany a pomoci ohrozenému svedkovi z dôvodu bezprostredne hroziaceho nebezpečenstva počas trestného konania.

(6) Programom ochrany svedka sa rozumie súbor úkonov a opatrení vykonávaných útvarom za pomoci štátnych orgánov, obcí, právnických osôb a fyzických osôb na poskytnutie ochrany a pomoci chránenému svedkovi z dôvodu hroziaceho nebezpečenstva počas trestného konania a pokým trvajú dôvody poskytovania ochrany a pomoci.

§ 3

Návrh na zaradenie do programu ochrany a návrh na vykonávanie neodkladných opatrení

(1) Písomný návrh na ochranu, a ak to okolnosti vyžadujú, aj písomný návrh na opatrenia vypracuje a útvaru doručí

a) v prípravnom konaní vyšetrovateľ alebo prokurátor,
b) v konaní pred súdom sudca.

(2) V odôvodnení návrhu na ochranu treba uviesť najmä osobné údaje a osobné pomery ohrozeného svedka, opis trestnej veci, v ktorej ohrozený svedok vypovedá, charakter nebezpečenstva hroziaceho ohrozenému svedkovi, význam poskytnutej svedeckej výpovede, prípadne iného dôkazu pre trestné konanie.

(3) V odôvodnení návrhu na opatrenia treba uviesť najmä opis trestnej veci, v ktorej ohrozený svedok vypovedá, a charakter nebezpečenstva hroziaceho ohrozenému svedkovi.

§ 4

Komisia

(1) O návrhu na ochranu, návrhu na opatrenia a návrhu na odstúpenie od pravidiel vykonávania programu ochrany rozhoduje komisia, a ak vec neznesie odklad, o návrhu na opatrenia rozhoduje predseda komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradník.

(2) Komisia sa skladá z predsedu a zo štyroch členov. Predsedu komisie, jedného člena a ich náhradníkov vymenúva a odvoláva minister vnútra Slovenskej republiky z príslušníkov Policajného zboru. Dvoch členov komisie a ich náhradníkov vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti Slovenskej republiky z podriadených zamestnancov, ktorí majú prax v oblasti súdnictva a väznenstva, a jedného člena a jeho náhradníka vymenúva a odvoláva generálny prokurátor Slovenskej republiky z prokurátorov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Tieto osoby musia byť oprávne-

¹⁾ § 116 Občianskeho zákonníka.

²⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. o boji proti legalizácii príjmov z najzávažnejších, najmä organizovaných foriem trestnej činnosti a o zmenách niektorých ďalších zákonov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z.

né oboznamovať sa so štátnym tajomstvom podľa osobitného predpisu.³⁾ Náhradníci zastupujú predsedu komisie a členov komisie, ak tí nemôžu vykonávať úkony, na ktoré sú oprávnení týmto zákonom.

(3) Komisia môže rozhodovať, ak sú prítomní najmenej štyria členovia komisie alebo ich náhradníci. Na prijatie návrhu podľa odseku 1 je potrebný súhlas najmenej štyroch prítomných členov alebo ich náhradníkov.

(4) Podrobnosti o činnosti komisie ustanoví rokovací poriadok, ktorý vydá minister vnútra Slovenskej republiky po dohode s ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky a generálnym prokurátorom Slovenskej republiky.

§ 5

Rozhodovanie o návrhu na opatrenia

(1) Útvar po prijatí návrhu na opatrenia návrh ihneď doručí predsedovi komisie, ktorý zabezpečí, aby sa zasadnutie k nemu uskutočnilo najneskôr do siedmich dní odo dňa jeho doručenia. Na zasadnutí komisia hlasovaním rozhodne o návrhu na opatrenia, o čom ihneď vyhotoví zápisnicu a doručí ju so všetkými súvisiacimi materiálmi útvaru.

(2) Ak vec neznesie odklad, o návrhu na opatrenia ihneď písomne rozhodne predseda komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradník. Ak je rozhodnutie predsedu komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradníka súhlasné, vyzozumie o tom ostatných členov komisie. Ak je jeho rozhodnutie nesúhlasné, vo veci sa postupuje podľa odseku 1.

(3) Pred rozhodnutím o návrhu na opatrenia môže komisia a v prípade, ak vec neznesie odklad, jej predseda a v jeho neprítomnosti jeho náhradník požadovať od vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu vysvetlenie k návrhu na opatrenia.

(4) O výsledku hlasovania komisie alebo o výsledku rozhodnutia predsedu komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradníka o návrhu na opatrenia útvar ihneď písomne vyzozumie vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu a ten následne ústne vyzozumie ohrozeného svedka.

(5) Ak komisia rozhodne o návrhu na opatrenia nesúhlasne, konanie v tejto veci možno začať opätovne pri podstatnej zmene okolností na návrh vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu.

§ 6

Rozhodovanie o návrhu na ochranu

(1) Útvar po prijatí návrhu na ochranu návrh ihneď doručí predsedovi komisie, ktorý zabezpečí, aby sa zasadnutie k nemu uskutočnilo najneskôr do siedmich dní odo dňa jeho doručenia.

(2) Pred rozhodnutím o návrhu na ochranu môže

komisia požadovať od vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu vysvetlenie k návrhu na ochranu.

(3) Komisia najneskôr do troch mesiacov od prvého zasadnutia k návrhu na ochranu vyhodnotí všetky súvisiace materiály vzťahujúce sa na návrh na ochranu a na zasadnutí o ňom rozhodne hlasovaním, o čom ihneď vyhotoví zápisnicu a doručí ju so všetkými súvisiacimi materiálmi útvaru.

(4) O výsledku hlasovania komisie o návrhu na ochranu útvar ihneď písomne vyzozumie vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu a ten následne ústne vyzozumie ohrozeného svedka. Ak sa v prospech ohrozeného svedka vykonávajú neodkladné opatrenia, o rozhodnutí komisie o návrhu na ochranu ho vyzozumie útvar.

(5) Ak komisia rozhodne o návrhu na ochranu nesúhlasne, konanie v tejto veci možno začať opätovne pri podstatnej zmene okolností na návrh vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu.

§ 7

Pravidlá vykonávania programu ochrany

(1) Ak komisia rozhodne o návrhu na ochranu súhlasne, útvar v pravidlách vykonávania programu ochrany (ďalej len „ochranná dohoda“) určí, v akom rozsahu poskytne ochranu a pomoc chránenému svedkovi vzhľadom na jeho osobné pomery, charakter trestnej činnosti a hroziace nebezpečenstvo.

(2) Útvar uzatvorí písomnú ochrannú dohodu do 14 dní odo dňa doručenia zápisnice so súhlasným rozhodnutím komisie o návrhu na ochranu osobitne s každým plnoletým⁴⁾ ohrozeným svedkom, ak nie je pozbavený spôsobilosti na právne úkony a netrpí duševnou poruchou, ktorá vylučuje osobné plnenie ustanovení ochrannej dohody.

(3) Ak je v ochrannej dohode s ohrozeným svedkom uvedená neplnoletá blízka osoba, vzťahujú sa ustanovenia ochrannej dohody aj na ňu.

(4) Ak je ohrozeným svedkom podľa § 2 ods. 1 neplnoletá osoba, písomnú ochrannú dohodu v jej mene uzatvárajú jej zákonní zástupcovia. Ak písomnú ochrannú dohodu v mene neplnoletej osoby nemožno uzatvoriť s jej zákonnými zástupcami alebo ak uzatvorenie ochrannej dohody odmietajú a je v záujme tejto osoby, aby bola zaradená do programu ochrany, písomnú ochrannú dohodu uzatvára ohrozený svedok osobne; uzatvorenie takejto ochrannej dohody podlieha predchádzajúcemu schváleniu súdom.

(5) Ak je v ochrannej dohode s ohrozeným svedkom uvedená blízka osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo osoba s duševnou poruchou, ktorá vylučuje osobné plnenie ustanovení ochrannej dohody, použijú sa ustanovenia ochrannej dohody aj na ňu.

(6) Ochranná dohoda uzatvorená podľa odseku 2 alebo 4 obsahuje práva a povinnosti strán zúčastnených na vykonávaní programu ochrany, podmienky,

³⁾ Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 100/1996 Z. z. o ochrane štátneho tajomstva, služobného tajomstva, o šifrovej ochrane informácií a o zmene a doplnení Trestného zákona v znení neskorších predpisov.

⁴⁾ § 8 Občianskeho zákonníka.

za akých môžu strany od ochrannej dohody odstúpiť, rozsah a charakter poskytovanej ochrany a pomoci, dátum a podpisy zúčastnených strán.

(7) Ohrozený svedok sa zaväzuje v ochrannej dohode najmä

- a) neudržiavať a nenadväzovať styky s osobami z kriminálneho prostredia,
- b) nevyvíjať činnosť, ktorá by mohla ohroziť jeho bezpečnosť alebo narušiť vykonávanie programu ochrany,
- c) podrobiť sa opatreniam na zabezpečenie jeho ochrany,
- d) plniť voči fyzickým osobám a právnickým osobám záväzky, ktoré mu vznikli pred zaradením do programu ochrany a ktoré nebude uhrádzať štát,
- e) ekonomicky sa osamostatniť po uplynutí lehoty uvedenej v ochrannej dohode na jeho začlenenie do nového prostredia,
- f) neodkladne informovať útvar o zmenách v osobných pomeroch a aktivitách vykonávaných počas realizácie programu ochrany.

(8) Útvar sa zaväzuje vykonať na ochranu chráneného svedka konkrétne opatrenia určené v ochrannej dohode, ktoré sa môžu týkať najmä totožnosti, vzhľadu, bydliska, rekvalifikácie chráneného svedka a poskytovania sociálnej pomoci chránenému svedkovi.

(9) Ohrozený svedok je podpísaním ochrannej dohody zaradený do programu ochrany a je chráneným svedkom.

(10) Ak nedôjde k uzatvoreniu ochrannej dohody podľa odseku 2 alebo 4, ohrozený svedok nie je zaradený do programu ochrany aj napriek súhlasnému rozhodnutiu komisie. O tejto skutočnosti vyhotoví útvar zápisnicu, písomne vyrozumie vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu a ústne vyrozumie predsedu komisie.

§ 8

Neodkladné opatrenia

(1) Neodkladné opatrenia na poskytnutie ochrany a pomoci ohrozenému svedkovi začína útvar vykonávať

- a) po doručení súhlasného rozhodnutia komisie o návrhu na opatrenia alebo
- b) ak vec neznesie odklad, po doručení súhlasného písomného rozhodnutia predsedu komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradníka.

(2) Ak sa vykonávanie neodkladných opatrení podľa odseku 1 vzťahuje na nepľoletú osobu, ktorá žije v domácnosti len s jedným z rodičov, ktorý je ohrozeným svedkom, útvar je povinný ihneď vyrozumieť o vykonávaní neodkladných opatrení aj druhého rodiča.

§ 9

Skončenie vykonávania neodkladných opatrení

- (1) Neodkladné opatrenia útvar vykonáva do
 - a) uzatvorenia ochrannej dohody medzi útvarom a ohrozeným svedkom po doručení súhlasného rozhodnutia komisie o návrhu na ochranu alebo
 - b) pominutia dôvodov ich vykonávania.

(2) Ak ohrozený svedok počas vykonávania neodkladných opatrení odmietne vypovedať v trestnom konaní a poskytnúť dôkaz alebo závažným spôsobom poruší dohodnuté podmienky, ktorých dodržiavanie je nevyhnutné na zabezpečenie jeho ochrany a pomoci, útvar alebo jeho prostredníctvom vyšetrovateľ, prokurátor alebo sudca písomne odôvodní predsedovi komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradníkovi potrebu skončiť vykonávanie neodkladných opatrení. Predseda komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradník ihneď určí dátum skončenia vykonávania neodkladných opatrení, o čom písomne vyrozumie útvar a následne informuje ostatných členov komisie.

(3) Ak sa vykonávajú neodkladné opatrenia a komisia rozhodla o návrhu na ochranu nesúhlasne, predseda komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradník ihneď zabezpečí doručenie zápisnice s dátumom skončenia vykonávania neodkladných opatrení útvaru.

(4) Ak nedošlo k písomnému uzatvoreniu ochrannej dohody medzi útvarom a ohrozeným svedkom, v ktorého prospech sa vykonávajú neodkladné opatrenia, útvar písomne odôvodní predsedovi komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradníkovi potrebu ich skončenia. Predseda komisie a v jeho neprítomnosti jeho náhradník ihneď určí dátum skončenia vykonávania neodkladných opatrení, o čom písomne vyrozumie útvar.

(5) Ak je určený dátum skončenia neodkladných opatrení podľa odsekov 2, 3 alebo 4, útvar o tejto skutočnosti písomne vyrozumie vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu, ústne vyrozumie ohrozeného svedka a k určenému dátumu skončí vykonávanie neodkladných opatrení.

Oprávnenia útvaru

§ 10

Ochranu a pomoc ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi vykonáva útvar bez poskytovania informácií komisii alebo akýmkoľvek právnickým osobám alebo fyzickým osobám o skutočnostiach súvisiacich s vykonávaním neodkladných opatrení a programu ochrany.

§ 11

V súvislosti s vykonávaním programu ochrany je útvar oprávnený spolupracovať s policiami iných štátov podľa dohôd uzatvorených Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.

§ 12

Útvar je oprávnený dohodnúť spoločný postup s vyšetrovateľom alebo prokurátorom pri poskytovaní ochrany ohrozenému svedkovi alebo chránenému svedkovi v súvislosti so zabezpečením jeho účasti na úkonoch v prípravnom konaní.

§ 13

(1) V programe ochrany možno zmeniť totožnosť chráneného svedka. Ak je chráneným svedkom nepl-

noletá osoba alebo osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony, zmenu totožnosti možno vykonať len so súhlasom jej zákonných zástupcov.

(2) Ak nemožno získať súhlas na zmenu totožnosti neplnoletej osoby alebo osoby pozbavennej spôsobilosti na právne úkony od ich zákonných zástupcov alebo ak takýto súhlas odmietajú vydať a je potrebné v záujme ochrany týchto osôb, aby im bola zmenená totožnosť, o zmene totožnosti rozhodne súd.

(3) Ak bol do programu ochrany zaradený jeden z rodičov spolu s neplnoletou osobou, ktorá mu bola rozhodnutím súdu zverená do výchovy, je potrebný písomný súhlas rodičov o podriadení sa opatreniam útvaru obmedzujúcim styk rodičov s neplnoletou osobou.

§ 14

Vykonávanie programu ochrany počas výkonu väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody

Program ochrany počas výkonu väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody vykonáva Zbor väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky v spolupráci s útvarom.

§ 15

Vykonávanie neodkladných opatrení a programu ochrany v konaní pred súdom

(1) Predseda senátu písomne vyrozumie útvary o dátume hlavného pojednávania, na ktorom bude nevyhnutná účasť ohrozeného svedka alebo chráneného svedka.

(2) Útvary písomne vyrozumie predsedu senátu príslušného súdu o tom, že na ohrozeného svedka alebo chráneného svedka sa vzťahuje osobitný režim vyplývajúci z neodkladných opatrení alebo z programu ochrany, a spoločne dohodnú postup v konaní pred súdom.

(3) Predseda senátu zabezpečí administratívne opatrenia a prostredníctvom útvaru technické opatrenia pri výsluchu ohrozeného svedka alebo chráneného svedka pred súdom.⁵⁾

(4) Ochrany ohrozeného svedka alebo chráneného svedka v konaní pred súdom zabezpečuje útvary v spolupráci so Zborom väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a v súčinnosti s inými útvarmi Polícijného zboru.

§ 16

Odstúpenie od ochranného programu

(1) Od ochranného programu uzatvorenej podľa § 7 môže odstúpiť

- a) chránený svedok,
- b) útvary.

(2) Chránený svedok môže od ochranného programu odstúpiť na základe písomnej žiadosti, ktorú doručí útvaru.

(3) O odstúpení od ochranného programu podľa odseku 2 útvary vyhotoví zápisnicu, v ktorej uvedie dátum skončenia vykonávania programu ochrany na základe písomnej žiadosti chráneného svedka a písomne vyrozumie vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu, ak bola žiadosť doručená do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci, v ktorej chránený svedok vypovedá.

(4) Vyšetrovateľ, prokurátor alebo sudca môže do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci, v ktorej chránený svedok vypovedá, prostredníctvom útvaru navrhnúť komisii odstúpenie od ochranného programu, ak chránený svedok odmieta vypovedať, poruší ustanovenia ochranného programu alebo ak po jej uzatvorení spácha úmyselný trestný čin.

(5) Útvary môže navrhnúť komisii odstúpenie od ochranného programu počas vykonávania programu ochrany, ak chránený svedok poruší ustanovenia ochranného programu alebo ak po jej uzatvorení spácha úmyselný trestný čin, o čom do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci, v ktorej chránený svedok vypovedá, ústne vyrozumie vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu.

(6) Komisia o odôvodnenom návrhu na odstúpenie od ochranného programu podľa odsekov 4 a 5 rozhodne hlasovaním do siedmich dní odo dňa doručenia návrhu. Ak je výsledok rozhodnutia komisie o návrhu na odstúpenie od ochranného programu súhlasný, komisia určí dátum skončenia vykonávania programu ochrany, o čom vyhotoví zápisnicu, ktorú bezodkladne doručí útvaru, ktorý odstúpi od ochranného programu s chráneným svedkom. Odstúpením od ochranného programu ochranný program zaniká.

(7) O odstúpení od ochranného programu podľa odseku 4 alebo 5 a o dátume skončenia vykonávania programu ochrany útvary ústne vyrozumie chráneného svedka a do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci, v ktorej chránený svedok vypovedá, písomne vyrozumie vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu.

§ 17

Prerušenie vykonávania programu ochrany

(1) Program ochrany sa môže prerušiť, ak dočasne pominú dôvody jeho vykonávania. Dôvody na prerušenie vykonávania programu ochrany sú najmä tie, že chránený svedok

- a) je nezvestný a uplynula lehota šiestich mesiacov od vyhlásenia pátrania po jeho osobe alebo
- b) trpí dočasnou duševnou poruchou, ktorá má za následok porušenie ustanovení ochranného programu a ich ďalšie plnenie nemožno zabezpečiť inak.

(2) Útvary vyhotoví zápisnicu o prerušení vykonávania programu ochrany, v ktorej uvedie dátum preru-

⁵⁾ § 91 ods. 3, § 101b ods. 3 a § 215a Trestného poriadku v znení zákona č. 256/1998 Z. z. o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

šenia vykonávania programu ochrany. Útvar vyzrozumie o prerušení vykonávania programu ochrany vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci, v ktorej chránený svedok vypovedá.

§ 18

Obnovenie vykonávania programu ochrany

(1) Ak pominuli dôvody, ktoré mali za následok prerušenie vykonávania programu ochrany, útvar môže obnoviť vykonávanie programu ochrany.

(2) Útvar vyhotoví zápisnicu o obnovení vykonávania programu ochrany, v ktorej uvedie dátum obnovenia vykonávania programu ochrany. Útvar vyzrozumie o obnovení vykonávania programu ochrany vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci, v ktorej chránený svedok vypovedá.

§ 19

Zánik programu ochrany

(1) Program ochrany zaniká, ak pominuli dôvody jeho vykonávania. Zánikom programu ochrany zaniká ochranná dohoda. Dôvody zániku programu ochrany sú najmä tie, že chránený svedok

- a) zomrie alebo
- b) trpí trvalou duševnou poruchou, ktorá vylučuje plnenie ustanovení ochranného dohody a ich plnenie nemožno zabezpečiť inak.

(2) Útvar vyhotoví zápisnicu o zániku programu ochrany, v ktorej uvedie dátum skončenia jeho vykonávania, o čom vyzrozumie vyšetrovateľa, prokurátora alebo sudcu do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci, v ktorej chránený svedok vypovedá, a v prípade zániku programu ochrany podľa odseku 1 písm. b) útvar vyzrozumie zákonného zástupcu chráneného svedka.

Spoločné ustanovenia

§ 20

Náklady spojené s ochranou a pomocou ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi znáša štát.

§ 21

Ustanovenia tohto zákona sa primerane použijú aj na obvineného a obžalovaného, ktorý v trestnom konaní vypovedá, prípadne ďalšími dôkazmi poskytol a poskytne dôkaz o páchatelovi alebo o okolnostiach najzávažnejšej, najmä organizovanej formy trestnej činnosti⁶⁾ a v súvislosti s vypoveďou a poskytnutím údajov o svojej osobe je tu dôvodná obava z ohrozenia jeho života alebo zdravia.

§ 22

(1) Na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.⁶⁾

(2) Na ochrannú dohodu uzatvorenú podľa tohto zákona sa nevzťahuje Občiansky zákonník.

Čl. II

Zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 57/1965 Zb., zákona č. 58/1969 Zb., zákona č. 149/1969 Zb., zákona č. 48/1973 Zb., zákona č. 29/1978 Zb., zákona č. 43/1980 Zb., zákona č. 159/1989 Zb., zákona č. 178/1990 Zb., zákona č. 303/1990 Zb., zákona č. 558/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 6/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 178/1993 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1994 Z. z. sa dopĺňa takto:

1. § 91 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Obvinený, ktorému je poskytovaná ochrana a pomoc podľa osobitného predpisu,^{11a)} môže byť vylúchnutý s využitím technických zariadení určených na prenos zvuku a obrazu.“

Poznámka pod čiarou k odkazu 11a znie:

„^{11a)} Zákon č. 256/1998 Z. z. o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

2. V § 94 ods. 3 sa na konci nahrádzajú úvodzovky a bodky čiarkou a pripájajú sa tieto slová: „ohrozeného svedka a chráneného svedka.^{11a)}“.

3. § 101b sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ustanovenie odseku 1 sa primerane použije aj pri výsluchu ohrozeného svedka a chráneného svedka, ktorému je poskytovaná ochrana a pomoc podľa osobitného predpisu.^{11a)}“.

4. § 160 sa dopĺňa odsekmi 6 a 7, ktoré znejú:

„(6) Ak osoba, ktorej má byť vznesené obvinenie, neuvedie alebo hodnoverne nepreukáže údaje o svojej totožnosti, k uzneseniu o vznesení obvinenia sa priložia jej daktyloskopické odtlačky, obrazové záznamy, údaje o vonkajšom meraní tela a zvláštnych telesných znameniach a namiesto osobných údajov sa v uznesení o vznesení obvinenia uvedie jej prezývka alebo iné označenie a podrobný opis.“

(7) Ak sa v priebehu vyšetrovania zistí totožnosť osoby, ktorej bolo vznesené obvinenie len s uvedením jej prezývky alebo iného označenia a podrobného opisu, alebo ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že totožnosť osoby, ktorej bolo vznesené obvinenie, je iná, ako bolo uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, vyšetrovateľ upozorní obvineného na túto okolnosť a takéto upozornenie zaznačí v zápisnici. Odpis zápisnice doručí do 48 hodín prokurátorovi a v prípade, že obvinený je vo väzbe, aj súdu, ktorý o väzbe rozhodol,

⁶⁾ Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

väznici, v ktorej sa väzba vykonáva, a obhajcoví obvi-
neného.“.

5. Za § 215 sa vkladá § 215a, ktorý vrátane nadpisu
znie:

„§ 215a

Osobitné ustanovenie o vykonávaní dôkazov

Obžalovaný, ktorému je poskytovaná ochrana
a pomoc podľa osobitného predpisu,^{11a)} a v súvislosti
s prítomnosťou v konaní pred súdom je tu dôvodná
obava z ohrozenia jeho života alebo zdravia, či života
alebo zdravia jeho blízkej osoby, môže byť vyslúchnutý
s využitím technických zariadení určených na prenos
zvuku a obrazu.“.

Čl. III

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky
č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení zákona
Národnej rady Slovenskej republiky č. 251/1994 Z. z.,
zákona Národnej rady Slovenskej republiky
č. 233/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej
republiky č. 315/1996 Z. z., zákona č. 353/1997 Z. z.,
zákona č. 12/1998 Z. z. a zákona č. 73/1998 Z. z. sa
mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 sa odsek 1 dopĺňa písmenom m), ktoré znie:
„m) poskytuje ochranu a pomoc ohrozenému svedkovi
a chránenému svedkovi podľa osobitného predpi-
su.^{2a)}“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 2a znie:

„^{2a)} Zákon č. 256/1998 Z. z. o ochrane svedka a o zmene
a doplnení niektorých zákonov.“.

2. V § 29a odsek 4 znie:

„(4) Pri odhaľovaní daňových únikov alebo nezá-
konných finančných operácií a s nimi súvisiacich
trestných činov a ich páchatelov podľa § 2 ods. 1
písm. c) a d) je policajt služby finančnej polície
oprávnený písomne žiadať od bánk a pobočiek zahra-
ničných bánk správy, ktoré sa týkajú klientov bánk
alebo pobočiek zahraničných bánk, aj keď sú predme-
tom bankového tajomstva.¹¹⁾“.

3. V § 36 ods. 1 sa za slová „trestných činov,¹⁸⁾“
vkladajú tieto slová: „pri poskytovaní ochrany a pomo-
ci ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi podľa
osobitného predpisu,^{2a)}“.

4. V § 40 odseky 1 a 3 znejú:

„(1) Kryciami dokladmi sa na účely tohto zákona
rozumejú listiny a predmety slúžiace na utajenie sku-
točnej totožnosti policajta, svedka^{18c)} a chráneného
svedka.^{2a)} Na zakrytie činnosti policajta, svedka
a chráneného svedka možno vytvoriť legendu a v
súvislosti s tým v informačných systémoch Policajné-
ho zboru (§ 69), v informačných systémoch štátnych
orgánov a v informačných systémoch orgánov sa-
mosprávy zaznamenávať a vyberať potrebné údaje.“

(3) Krycie doklady vydáva Policajný zbor na základe
rozhodnutia ministra alebo ním poverenej osoby.“.

5. V § 62 ods. 2 sa slová „§ 50 ods. 3 až 5“
nahrádzajú slovami „§ 50 ods. 3 a 4“.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1999.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

257

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva Slovenskej republiky

zo 17. júla 1998

o podmienkach získavania odbornej spôsobilosti na vykonávanie špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry

Ministerstvo školstva Slovenskej republiky podľa § 12 ods. 3 zákona č. 288/1997 Z. z. o telesnej kultúre a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) ustanovuje:

§ 1

Táto vyhláška ustanovuje podrobnosti o podmienkach získavania odbornej spôsobilosti na vykonávanie špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry a o príprave na ich vykonávanie.

§ 2

(1) Odbornú spôsobilosť na vykonávanie špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry možno získať vo vzdelávacom zariadení právnickej osoby a fyzickej osoby, ktorému bolo vydané potvrdenie o akreditácii (ďalej len „vzdelávacie zariadenie“) podľa § 11 ods. 4 zákona.

(2) Vo vzdelávacom zariadení možno pripravovať na výkon špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry týchto odborníkov:

- a) v kategórii tréner
 1. tréner III. triedy,
 2. tréner II. triedy,
 3. tréner I. triedy;
- b) v kategórii cvičiteľ
 1. cvičiteľ III. triedy,
 2. cvičiteľ II. triedy,
 3. cvičiteľ I. triedy;
- c) v kategórii inštruktor
 1. inštruktor III. triedy,
 2. inštruktor II. triedy,
 3. inštruktor I. triedy;
- d) v kategórii rozhodca
 1. rozhodca III. triedy,
 2. rozhodca II. triedy,
 3. rozhodca I. triedy.

(3) Okrem odborníkov uvedených v odseku 2 možno vo vzdelávacom zariadení pripravovať aj ďalších odborníkov v oblasti telesnej kultúry, a to najmä masérov, horských vodcov, učiteľov lyžovania a regeneračných zamestnancov.

(4) Príprava na výkon špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry sa zabezpečuje

- a) v telovýchovných a športových vzdelávacích zariadeniach,
- b) v špecializovaných kurzoch.

(5) Vzdelávacie zariadenie vydáva účastníkom prípravy na výkon špecializovaných činností doklad o získanej odbornej spôsobilosti.

§ 3

Rozsah a obsah teoretickej a praktickej časti prípravy na výkon špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry vymedzí vzdelávacie zariadenie.

§ 4

Na výkon špecializovaných činností v oblasti telesnej kultúry možno uznať odbornú spôsobilosť

- a) v kategórii tréner, cvičiteľ a inštruktor III. triedy
 1. aktívnym športovcom po dosiahnutí výkonnostnej úrovne určenej príslušným telovýchovným alebo športovým zväzom a po absolvovaní záverečných skúšok v rozsahu určenom akreditačnou komisiou,
 2. absolventom osemročných športových gymnázií, ktorí absolvujú prípravu formou voliteľného študijného predmetu,
 3. absolventom vzdelávacieho zariadenia príslušného telovýchovného zväzu alebo športového zväzu,
 4. študentom jednodborového alebo dvojodborového magisterského štúdia na Fakulte telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave (ďalej len „fakulta telesnej výchovy a športu“) alebo na vysokých školách, ktoré sa nečlenia na fakulty, a fakultách so zameraním na telesnú výchovu a šport,
- b) v kategórii tréner, cvičiteľ a inštruktor II. triedy
 1. absolventom fakulty telesnej výchovy a športu a vysokých škôl, ktoré sa nečlenia na fakulty, a fakúlt so zameraním na telesnú výchovu a šport, ktorí absolvovali povinne voliteľný študijný predmet alebo zvolený šport v rozsahu potrebnom na získanie kategórie trénera II. triedy,
 2. absolventom vzdelávacieho zariadenia príslušného telovýchovného zväzu alebo športového zväzu organizovaného s fakultou telesnej výchovy a športu alebo s vysokou školou, ktorá sa nečlení

- na fakulty, alebo s fakultou so zameraním na telesnú výchovu a šport,
- c) v kategórii tréner, cvičiteľ a inštruktor I. triedy
1. absolventom magisterského jednodborového štúdia so špecializáciou na fakulte telesnej výchovy a športu alebo na vysokej škole, ktorá sa nečlení na fakulty, alebo na fakulte so zameraním na telesnú výchovu a šport,
 2. absolventom bakalárskeho jednodborového štúdia so špecializáciou na fakulte telesnej výchovy a športu,
 3. absolventom štúdia trénera I. triedy s príslušnou špecializáciou na fakulte telesnej výchovy a športu.

§ 5

Vzdelávacie zariadenie môže na základe odborného posudku fakulty telesnej výchovy a športu uznať odbornú spôsobilosť na výkon špecializovaných činností aj žiadateľovi, ktorý absolvoval prípravu vo vzdelávacom zariadení v zahraničí.

§ 6

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. septembra 1998.

Eva Slavkovská v. r.

258**O Z N Á M E N I E****Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky**

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 18. mája 1998 bol v Kyjeve podpísaný Protokol medzi Ministerstvom školstva Slovenskej republiky a Ministerstvom vzdelávania Ukrajiny o spolupráci a výmenách v oblasti vzdelávania na roky 1998 – 2000.

V súlade s článkom 15 protokol nadobudol platnosť dňom podpisu, t. j. 18. mája 1998, a bude platiť do 31. decembra 2000.

Do textu protokolu možno nazrieť na Ministerstve školstva Slovenskej republiky.

259**O Z N Á M E N I E****Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky**

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 28. mája 1998 bol v Moskve podpísaný Protokol medzi Ministerstvom školstva Slovenskej republiky a Ministerstvom všeobecného a odborného vzdelávania Ruskej federácie o spolupráci a výmenách v oblasti vzdelávania na roky 1998 – 2000.

V súlade s článkom 15 protokol nadobudol platnosť dňom podpisu, t. j. 28. mája 1998, a platí do 31. decembra 2000.

Do textu protokolu možno nazrieť na Ministerstve školstva Slovenskej republiky.

260**O Z N Á M E N I E****Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky**

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky oznamuje, že podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov a § 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 49/1991 Zb. o ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch a o ďalšej úprave konania boli na Ministerstve práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky od 25. júna 1998 do 31. júla 1998 uložené tieto dodatky ku kolektívnym zmluvám vyššieho stupňa:

1. Dodatok č. 1 zo dňa 27. apríla 1998 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na roky 1997–1999 uzavretej 3. marca 1997 medzi Odborovým zväzom KOVO

a

Združením strojárskych podnikov Slovenska.

2. Dodatok č. 2 zo dňa 15. mája 1998 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na roky 1997–2000 uzavretej 7. mája 1997 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárenstva¹⁾

a

Združením podnikateľov cestných stavieb Slovenska.

3. Dodatok č. 1 zo dňa 18. júna 1998 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na roky 1997–2000 uzavretej 24. marca 1997 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárenstva¹⁾

a

Združením podnikateľov opravárenstva a služieb.

4. Dodatok č. 1 zo dňa 13. júla 1998 ku Kolektívnej zmluve vyššieho stupňa na roky 1997–2000 uzavretej 2. septembra 1997 medzi Slovenským odborovým zväzom pracovníkov dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárenstva¹⁾

a

Zväzom zamestnávateľov mestskej hromadnej dopravy.

¹⁾ Dňa 23. júla 1998 bola v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov vykonaná zmena názvu Slovenského odborového zväzu pracovníkov dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárenstva na Odborový zväz dopravy, cestného hospodárstva a autoopravárenstva.

